

Dobrovolní hasiči

Oheň, když se vymkl kontrole, byl nejčastější pohromou dřívějších časů. Stavby byly ze dřeva, nejčastěji s doškovou střechou. Svítilo se pouze loučemi, svíčkami či olejovými kahánky. Staré komíny byly běžně prkenné, omazané blátem a vařilo se na otevřeném ohni v takzvaných černých kuchyních, ze kterých kouř volně stoupal do rozšířeného hrdla komína u stropu. Pouze vlastní vyvýšené ohniště - „černá kuchyň“ a pec, která pokračovala za zeď do jediné hlavní obytné místnosti, byla vyzděná z kamene. Do pece se přikládalo z „předsíňky“, kouř prošel pecí, která vyhřívala hlavní obytnou místnost a zase vystupoval ven v předsínce. Takto se žilo i po roce 1800. Požár proto byl každodenní hrozbou. Když už dům vzplál, nemělo často smysl ho hasit, protože voda se dostávala k požáru ručně podávanými vědry od nejbližšího rybníka či pumpy. Proto bylo dobré, když domy spolu se sebou přímo nesousedily a byla tak větší šance, že se požár neroznese dál. Sousedé při požáru spíše vylézali na své střechy, aby hlídali ložiska začínajícího požáru na svém. Od poloviny osmnáctého století platilo císařské nařízení, které vyžadovalo sázet kolem usedlostí velké stromy, které omezovaly riziko rozšíření požáru. Ponocný musel celou noc hlídkovat nad vesnicí, aby vznikající požár odhalil včas, poplach vyhlášoval zvony. Převratným strojem proti ohni byly ručně poháněné stříkačky, které k požáru přitáhly koně.

Stará hasičská zbrojnice na návsi před č.p. 1., foto po roce 1945.

První dobrovolný hasičský spolek vznikl v Semaníně v roce 1878. Již druhý rok spolek na návsi vedle rychty vystavěl hasičskou zbrojnici, ve které parkovala velká ruční stříkačka a vůz s hadicemi. Stříkačku patrně semanínští zakoupili již roku 1824, uložena však byla dlouho v Opatově pro zadluženost semanínské obce. Po splacení dluhu byla převezena do Semanína. Ke stříkačce patřil ještě vozík s hadicemi.

Dobrovolnými hasiči byli zástupci každého domu, neboť před ohněm si nebyl jistý nikdo. V roce 1932 si semanínští pořídili stříkačku motorovou. V roce 1937 přistavěli na zbrojnici dřevěnou věžičku na sušení hadic.

V roce 1913 si hasiči pořídili spolkový prapor se svatým Floriánem hasícím hořící dům. Byl lemovaný zlatými a stříbrnými třásněmi a nesl heslo: Bohu ke cti, bližním k ochraně. Když v první světové válce musela většina mužů narukovat, nastoupilo do hasičského spolku přes 20 mladších žen schopných při požáru aktivně zasahovat.

V letech 1909 – 1936 byl místní předseda hasičského spolku Wenzel Schmid též župním požárním inspektorem.

V červenci 1928 slavil semanínský hasičský spolek 50-ti leté výročí založení. Při této příležitosti byl založen sbor mladých, který byl v případě potřeby rovněž schopen zasahování. Ve škole byla uspořádána výstava. Slavnostní den začal bohoslužbou pod širým nebem, odpoledne pokračoval hasičským cvičením se spolky ze sousedství (kolem 20 obcí!), potom slavností na zahradě č.p. 33, večer byl uspořádán pochodňový průvod. Vyhrávaly spolkové kapely ze Semanína, Opatova a Třebovic.

Spolek pečoval též o sociální záležitosti. Vedl účet s financemi pro pozůstalé zemřelých členů při službě i mimo službu a další fondy. Byl propojen s kostelním pěveckým sborem a obecní kapelou, takže byl schopen bezplatně zorganizovat slavnost i pohřeb.

Po válce původní hasičská zbrojnice zchátrala jako mnohé objekty v obci. Byla zbořena i s celou usedlostí rychty č.p. 1. Novou hasičskou zbrojnici zřídila obec z části statku č.p. 2.

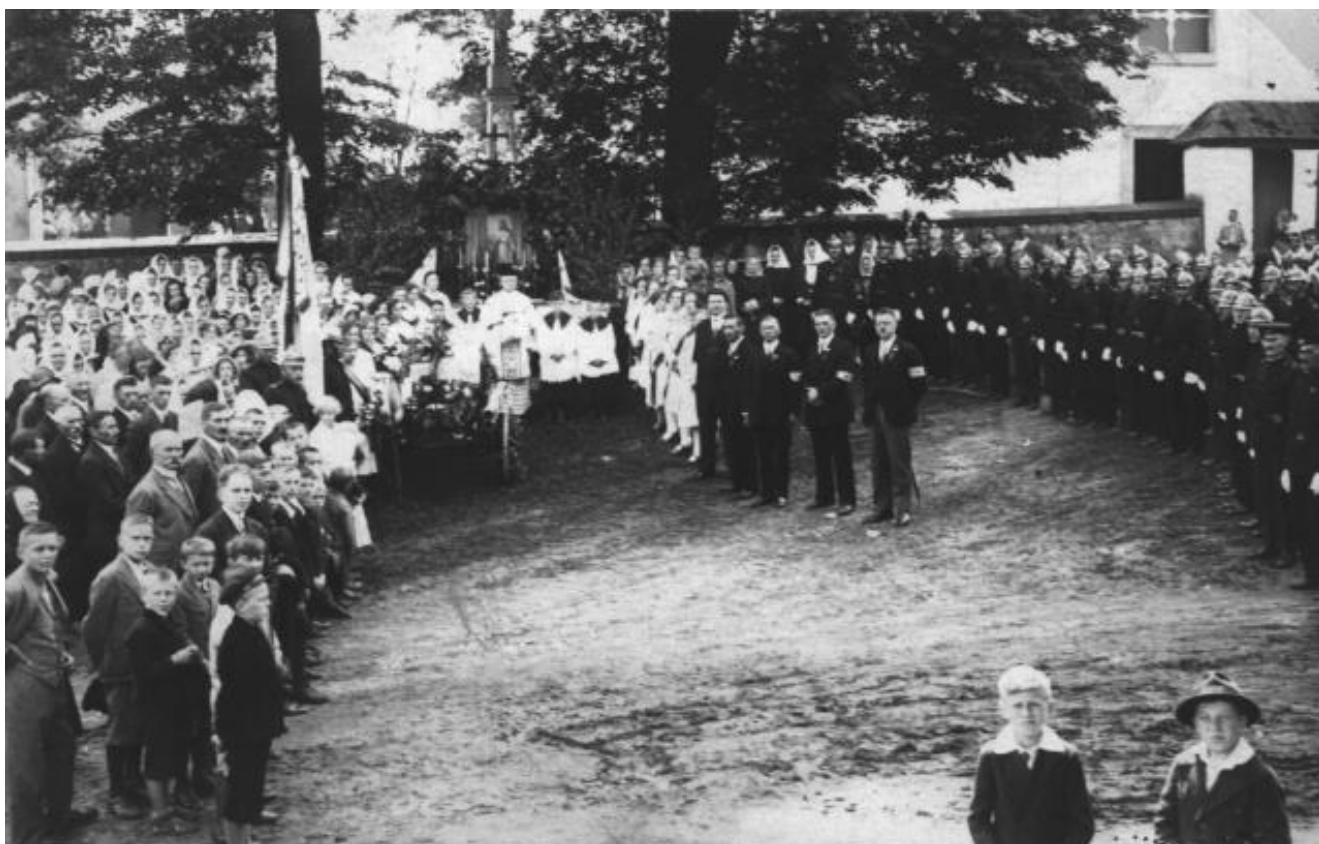

Foto z let 1916-18. Dobrovolní hasiči, v popředí „čestné dámy“, schopné též aktivního zásahu, zejména v době odchodu mužů na frontu.

Oslavy 50. výročí založení Spolku dobrovolných hasičů Semanín (Freiwillige Feuerwehr Schirmdorf) v červenci 1928.

Bohoslužba v den slavnosti. Nalevo před přenosným oltářem hasičská zástava.

Ruční stříkačka před semanínskou zbrojnicí

Další výbava: vozíky s hadicemi a motorové čerpadlo z roku 1932

Nová hasičská zbrojnice na statku č.p. 2. z roku 1958. Součástí byla i věž na sušení hadic.

Prameny:

- 1) Anton Schmid: Schirmdorf in Schönhengstgau, 1985
- 2) fotografie: archiv Anton Schmid a archiv OÚ Semanín